

1843-11-08

FAKTA

Dokumenttype:
Brevudkast

Afsendersted:
København

Omtalte personer:
Gustav Vilhelm Blom
Michelangelo Buonarroti
Carlo Dalgas
Johan Grundtvig
Svend Grundtvig
Claude Lorrain
J.Th. Lundbye
Salvator Rosa
Rafael Santi
P.C. Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 34 nr. 07

DOKUMENTINDHOLD

Afhandling/oplæg for selskabet, omhandlende kunstens betydning.

TRANSSKRIFTION

Transskription afventer korrektur.

Skrevet til en lille Offhandling for et Selskab. 8. Novbr. 1849. —

Det er sidst skrevet de ad, lad Lænnen Frønding mig være betænkt paa Et eller
 andet at indbyde. Tiden mid, om det skulde i often gaae som s. d. s. t. at Dis-
 tionen gik lidt trykkelig. Det faldt mig ind, at det dog vel egentlig var en
 stor Skam, at der sad tre Kunstnere og de kendte, der skaffede en Diffini-
 tion til en paa, hvad Kunst er? Jy. tilstaaer j. angrede mig, naar det
 gik j. ikke mere, thi det forekommer mig at man kan godt have
 Kunstnere uden at kunne skabe en saadan Diffinition, hvilket
 der netop indbringer en Frøind og Sikkerhed i Tænksomhed, der er
 i stand til at træffe paa et Maal — en Tanke gennemsigtig, som j.
 træer uafhængigt med et Kunstnergemind. Jy. havde tænkt uenlig
 i Lærens Kunst og Pæsi at kunne finde et af disse curieuse
 philosophiske Klammeslag, der gaae i sinnet, paa Plouidit —
 men j. tror ikke Bogen og har ikke tænkt sig at skaffe den til en.
 Derom det var en Plø, som Plou saaledes satte paa for Lee, saa
 paa en i indtil videre lade den sidde, j. paa maace: det mindste
 ikke at sætte den af. Men j. vil hellere forsige om det uafhængigt
 for mig at gaae j. at der er en Pløkers Forskjæl paa at organisere
 en Høst og skabe et Kunstværk! — en Utroing af mig Mædige, som
 Plou paa det skæbetsgate bestred.

Vi syntes alle enige om at nærværende Aarhundrede var
 ikke gunstigt for Kunsten, hvilket Læren, Plou indtrykkene i det
 gamle Billedet. det er uafhængigt, at vi kan ikke derved noget Kunst-
 værk, saalænge vi sidde og snakke paa en trøstet Høst vi
 maa først have det fjende til — og vi træer Plou at den Lærd,
 det er fortællende det at sætte Bændet til, sindrigt, at det kan holde,
 at det er den samme Lærd d'v senere paa samme Høst blot skal
 handle sig Løgene mens den tegner store, stærke Tegn af Menneske
 Lærd og Naturen — j. træer at den sidste er den
 den Lærd, der siges i min Trættel den Lærdens Lærd,
 hvis Lærd forbauser et for den. —

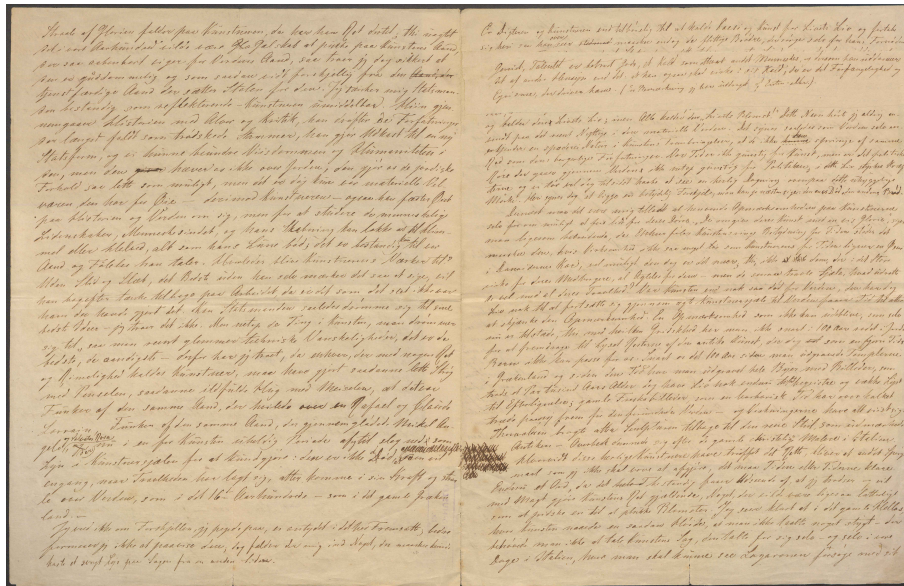
Jy. tilstaaer, at j. føler mig paa Pløis, thi disse store Lærd
 skænk mig saare spildt Besøg, og j. føler at dette er Lee, der
 overgaae mine Kræfter — men, j. vil gaae frem i Tiden og saa
 hvor langt j. kan trække Lærdet — synter j. som en gammel Høst
 mands best da har j. dog arligt slødt for Fæder.

Det er en almindelig Præstand at Kunstnere som gaae deres
 Kunst med en vis Glæde — vil nemlig, men naar ikke en kunst

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 27 Nr. 7

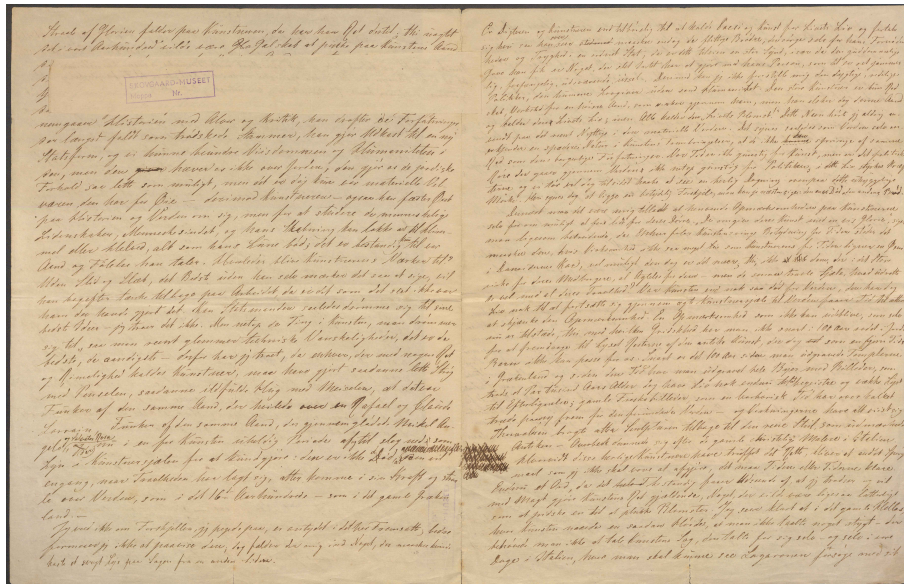
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

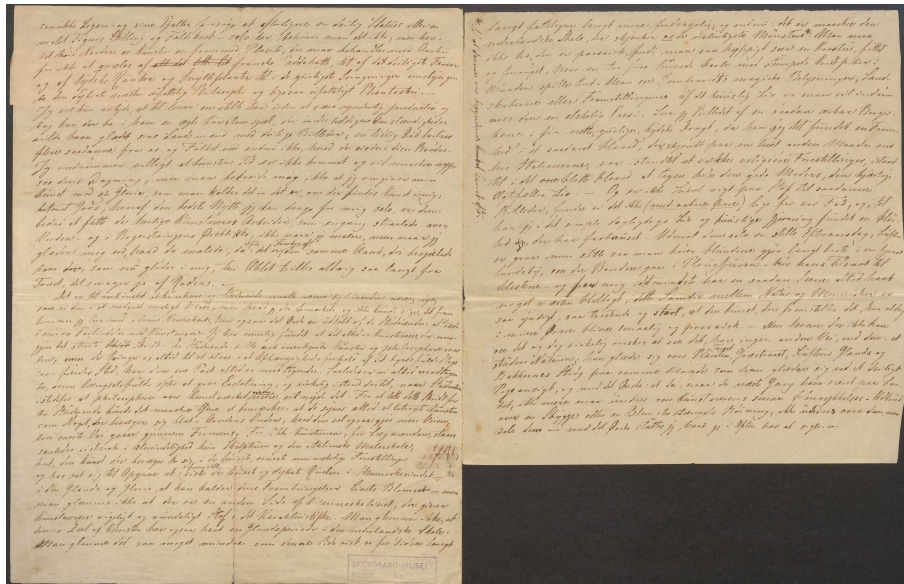
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

